

APŽVALGA

TUKSTANČIAI LIETUVIŲ PENKI METAI NUO TAURAGĖS SUKILIMO.

"Argentinoj Lietuvių Balsas" (nr. 109) rašo:

"Nedarbo našta visu savo smarkumu slegia nemažą mūsų lietuviškosios kolonijos dalį Argentinoje. Pačių bedarbių paviršutiniu apskaičiavimu vien Buenos Aires Naujojo Uosto ir Palermo Chico žolynuose, didžiausiose vargė, be pastogės, gyvena apie 700-800 lietuvių. Jei prie jų pridėsime išsi- blaškusius po patį miestą ir priemiesčius, o taip pat po visą respubliką, susidarys gal net keli tukstančiai. Jų tarpe rasime ne mažai šeimynų su mažais vaikais.

"Toji skurstančiųjų armija mūsų kolonijoje yra tiek reikšminga, kad pagalios visa mūsų lietuviškoji spauda ir organizacijos atkreipė į juos savo dėmesį. Visi apie juos kalba gražių užuojautos žodžių nesigalėdami. Vieni siūlydami pasiimti bedarbius mūsų atstovybei, kiti bandydami juos šelpti ar kitus ragindami tai daryti. Vienok nuo gražių žodžių bedarbių padėtis ne kiek nelengvėja, o ir bandžiusieji jiems padėti ne kiek padėjo."

Todėl patys bedarbiai pasiėmė iniciatyvą ir sušaukė visas Buenos Aires lietuvių organizacijos ir spaudos atstovus pasitarti badujančiųjų šelpimo reikalu. Susirinkti susirinko 12 organizacijų atstovai, tačiau dėl partinių skirtumų negalėjo susitaikyti, ir da susirinkimui nepradėjus apie pusę jų išėjo. Liko tik 6 organizacijų atstovai, kurie galėjo šiaip taip susikalbėti. Bet, kaip rodos, ir jie nieko konkretaus nenutarė.

DĖDELĖ ŠOVĖ IŠ TUŠČIO.

"Keleivis" andai pakritikavo drg. Kareivius straipsnį "Mūsų taktikos klausimu", kuris tilpo Kauno "Socialdemokratė".

Mūsų pagrindinė mintis buvo tokia: Kareiva vaduojasi daugiau upu, negu šaltu protu. Jis atmata reformas, nemato jokios naudos iš demokratijos, ir ragina socialistus eiti prie savo tikslų revoliucijos keliu. Tai sindikalistų taktika—tiesiai prie tikslo. Gyvenimas tokiu taktikai nepasiduoda. Revoliucijos pagal užsakyką nesidaro. Joms reikalingos tam tikros sąlygos. O pakol tos sąlygos da nepribrendo, mums juk reikalingi palengvinimai ir buržuazinė valstybė. Čia kaip tik ir pasidaro reikalingos reformos ir demokratija.

Šitokioj mūsų pozicijoje Dėdelė įžiūrėjo kažin-kokią hereziją ir prirašė apie ją ištisas dvi skiltis "Naujojo Gadynėj".

Tačiau visam savo straipsny jis nepastatė prieš mūsų poziciją nei vieno argumento. Priešingai, jis su viskuo sutiko. Jis pripažįsta, kad revoliucijos pagal užsakyką nepasidaro. Ir jis sako, kad reformos yra reikalingos, ir kad jų neatmeta nei komunistai. Jis tik tvirtina, kad "jeigu nėra žmonių, kurie daro revoliuciją... tai revoliucija pati savaime neatsiras."

Bet "Keleivis" juk niekad ir neraišė, kad revoliucija gali būti be žmonių.

Taigi Dėdelės šuvis į "Keleivį" čia buvo visiškai tuščias.

Kaip socialistai, darbiečiai yra priešingi visokiam smurtui. Todėl jie reikalauja, kad ir su Indija būtų susitarta draugiškai, o ne smurtu nuolankumo įjėskoma.

SKUNDŽIASI SMETONOS ORGANAS.

"Lietuvos Aidas" pradedą vis daugiau ir daugiau skųstis, kad Lietuvai bloga. Viename paskutinių jo numerių randam šitokią raundą:

"Kol buvo gerai, kol mes galėjome žmoniškai parduoti mūsų gaminius, tai buvo gerai ir mes tada sakėm, kad verkšlen-ti nėra pamato, nes yra gerai. Dabar gi darosi negerai, deito kad vis sunkiau darosi parduoti ir kainos labai nukrito."

Sunku dėl to, kad Lietuva neturi kur parduoti savo produktų. O negalėdama nieko užsieniui parduoti, ji turi už perkamus tenai daiktus mokėti arba auksu, arba kitų valstybių gaisais pinigais. Tuo būdu Lietuvos iždinas tuštėja ir šalis eina prie finansinės katastrofos.

"DARBININKŲ ŽODIS".

Šitokiu vardu Kanadoje pasirodė lietuvių komunistų lapelis, kuris vadina save "revoliuciniu laikraščiu", "galingu ginklu", ir žada eiti syki į mensesį.

Pirmutiniame jo numery tačiau nėra nieko įdomaus. Keli straipsniukai, kelios sekančios žinutės, kurios senai jau kituose laikraščiuose yra tilpusios—tai ir viskas. Kam jis reikalingas, sunku suprasti.

KEISTUČIO MIRTIES SUKAKTUVĖS.

Rugsėjo 25 dieną Lietuvoje buvo minimos kunigai-kščio Keistučio mirties 550 metų sukaktuvės. Visas Kaunas tą dieną buvo papuostas vėliavomis ir Keistučio ir jo žmonos Birutės atvaizdais.

Keistutis buvo pasmaugtas 1382 metais, 24 rugsėjo dieną, Jogailos nelaisvėj. Krėvės pilį. Jogaila tuomet buvo jau priėmęs krikščionišką krikštą, o Keistutis laikėsi dar senovės lietuvių tikybos, kurie garbino gamtą. Krikščionys juos vadindavo "pagonimis". Todėl ir apie Keistučio tragišką mirtį sakoma, kad "pmutinis krikščionis" (Jogaila) pasmaugė "paskutinį pagoną" (Keistutį).

Išlikusių gi ne vienas Keistutis buvo krikščionių pasmaugtas, bet tukstančiai Lietuvos žmonių buvo išu-dyta kryžiaus vardan. Pats Vytautas pasidavęs popiežiaus agentams "dėl politiškų išrokavimų", mušė ir korė žemaičius, kurie nenorėjo garbinti svetimų dievų ir šventųjų.

Indijoj plaukė patvinusia upe laivas su žmonėmis. Nuo medžio šakos nupuolė ant laivo gyvatė. Žmonės jos taip persigando, kad su-bėgė į kitą laivo šoną ap-vertė laivą ir šimtas jų pri-gėrė. O gyvatė nebutų jų prarijus nei vieno. Įvyko baisi nelaimė vien dėl to, kad žmonės nemokėjo pro-tauti.

Paruošė Milžinišką Kolonizacijos Planą.

PIETŲ AMERIKON MANOMA KELTI 1,000,000 VOKIETIJOS BEDARBIŲ.

Namai planuojama statyti be langų, kad apsaugojus gyventojus nuo kaitrų. Kenksmingi vabzdžiai bus naikinti nuodais iš orlaivių.

Buvęs Bolivijos kariuo-menės vadas, vokiečių gene-rolas Kundt, turi paruošęs didžiulės vokiečių koloniza-cijos planą, kuris neužilgo bus patiektas Vokietijos ir kitų valstybių vyriausybėms apsvarstyti. Tame plane nu-matoma pervežti vienas mi-lionas vokiečių su 250 tuk-stančių visokios rūšies spe-cialistų į Pietų Ameriką, ko-lonizuojant, daugumoje ne-išeinamais miškais apaugu-sius upės Amazonės aukš-tumos kraštus Brazilijos, Kolumbijos, Ekvadoro, Pe-rų ir Venezuela valstybėse.

Atydesniam kolonizacijos projektavimui suorganizuo-ta Tarpkontinentali Agroin-dustrinė Sąjunga. Ta kolo-nizacija bus visiškai skirtinga nuo iki šiol pavienių as-menų imigravimo į Šiaurės ir Pietų Ameriką.

Bus pervežama visas mi-lionas suaugusių ir vaikų, su namų statybai paruošta me-džiaga, mašinomis ir kito-mis, specialiai tų kraštų gy-venimui pritaikintomis, rei-kmenimis.

Kolonistų gyvenimas bus sutvarkytas kooperac. pa-grindais. Pirmiausia bus iš-

naikinti visokie pavojingi vabzdžiai, beriant iš orlai-vių specialiai pagamintus nuodingus miltelius. Visi kolonistai bus suskirstyti sulig darbo rūšies į darbo batalionus, po vadovybe in-žinierių, technikų ir agrikul-tūros specialistų.

Namai nebus statomi viensėdžiais, bet miesteliais komunos pagrindais. Ištosios miestų dalys bus sujungtos su viena apšaldymo stotimi, tokiu būdu kiekvienas gy-ventojas turės apšaldytą na-mą ir nereiks vargti nuo aukštos oro temperatūros. Namai bus be langų, kad saulė visai negalėtų įeiti, o šviesa ir ventiliacija bus į-taisyta dirbtiniu būdu, nes, girdi, mokslas jau tiek nu-zengė, kad ir be saulės švie-sos namus galima įrengti su-lig visų higienos reikalavi-mų.

Generolas Kundt sako, kad be abejonės kolonistai turės pasidaryti tų valstybių piliečiais, kuriose jie gy-vens, vienok neturi užmiršti senos savo kalbos ir įpročių. Ta kolonija bus radio stoti-mi surišta su Vokietija, ga-lės klausyti savos muzikos

programas ir momentališkai gauti smulkias žinias apie politinio ir visuomeninio gy-venimo eigą. Manyti, kad Vokietija atsiskirdama su ta savo tautiečių dalimi jų nu-stotų, nėra pagrindo. Atvir-kščiai. Jie greičiau žutų pa-silikę vietoje, kur gyventojų skaičius perdidelis ir tru-ksta jiems darbo.

Kolonistų projektan ne-jina tų daiktų gamybą, ku-rių ir dabar perteklius yra. Jie mano eksportuoti medį į Š. Ameriką, kuris galėtų lengvai konkuruoti su So-vietų Rusijos eksportuoja-mu medžiu, ir mineralinį a-liejų į Europą. Ypač koloni-stai mano gauti pirmenybę savo medžiui Š. Amerikoje, tuo labiau, kad jie iš ten ma-no pirkti įvairių savo kolo-nijai mašinų.

Tokios kolonizacijos reik-smę pajustų ne tik Vokietija, o dalinai ir visos pasaui-s. Pirmiausia sumažėtų vi-su milionu bedarbių skai-čius, atgytų visas komercinis vokiečių laivynas, kol per-gabentų milijoną žmonių su visomis jų gyvenimui reika-lingomis reikmenimis. Be to, tų pačių reikmenų parupinimas atgaivintų ne vieną komercinę bei industrinę į-monę.

Toks burys vyrų ir mote-rų, pasiryžusių nugalėti vi-sas naujo gyvenimo kliūtis, beabejo, paskatintų ne vie-ną viso pasaulio energinges-nį žmogų šio ar tokio bu-du prie tokios kolonizacijos prisidėti arba ją pamegdžio-ti.

Be abejo, sunkiausias tos kolonizacijos uždavinys, tai finansinio fondo sudarymas, kuris paviršutiniai atrodo taip sunkus, vienok pasita-rus su stambesniais finansis-tais pasirodo visai įmano-mas. Vien tos kolonizacijos plano sudarymui, dalyvau-jant įvairiems ekspertams, pav. inžinieriui agronomui Walter Boehmer, kuris bu-vo svarbiausiu patarėju del Rusijos penkmetinio plano sudarymo, jau išleista 750,-000 markių. Ir yra apskai-čiuota, kad viso to plano į-vykdymui reikalinga 2,500,-000,000 markių.

Pirmas to plano realizavi-mo žingsnis bus šaukiant Apvaliojo Stalo konferenci-ją Hagoje ar Zenevoje, į ku-rią vyriausybės atsiųs savo atstovus, taip pat dalyvau-jant įvairiems finansistams ir kolonizacijos ekspertams.

Buvęs Perų respublikos prezidentas Leguia kartą iš-sireiškė, kad jis duotų reika-lingą sumą lėšų, jei kas ko-lonizuotų kalonuosius Peru valstybės Amazonės pakraščius. O Alexander von Hum-boldt pareiškė, kad tie kal-nai bus naujos civilizacijos lopšiu. "A. L. B."

EUROPA SKOLINGA AMERIKAI 11 BILIONŲ, O SIULO TIK 1 BILIONĄ.

Vokiečių spauda, pasi-remdama pranešimais iš Londono ir New Yorko, pra-neša, kad Europos skolinin-kai pasiūlė mokėti Amerikai vienkartinę apvalią vieno biliono dolerių sumą vietoj atskirų ratų, kurie sudaro apie 11 bilionų dolerių. Pagal šiuos pranešimus ši vieno biliono suma būtų realizuo-ta tarptautinės paskolos for-ma. Šis pasiūlymas buvęs padarytas Anglijos ministe-rio pirmininko per arbatėlę, suruoštą Amerikos ambasa-doriui Mellonui.

"Gamta savo Žalumoj retai švelni ir Lengva"

—ir žalias tabakas neturi vietos cigaretuose

Jo nėra Luckies ... lengviausiam cigarete kokį kada nors rūkėte

LUCKY STRIKE
"IT'S TOASTED"
CIGARETTES

MES perkame puikiausią, patį puikiausią tabaką visame pasaulyje, bet tas dar neišaiškina kodėl žmonės visur skaito Lucky Strike lengviausią cigaretę. Dalykas tame, kad mes niekuomet neužmirštame teisybės, jog "Gamta savo Žalumoj Retai švelni ir Lengva" - todėl šis

puikus tabakas, jį tinkamai pasendinus, išmokinus, perleidžiamas per pagerinamą Lucky Strike valymo procesą, kuris žinomas kaip - "It's toasted". Štai kodėl kiekvieno miesto, miestelio ir sodybos gyven-tojas sako, kad Luckies yra tokie lengvi cigaretai.

"It's toasted"
Tas pakelis lengvą Luckies

"Jei žmogus parašytų gerą knygą, parašytų gerą pamokslą, ar parašytų tobulesnį dalyką pėle-m, gaudytų už jo laimynus, o parašytų namų miltų tankinę, vis tiek pasaulis iki jo darą pramint tiki." RALPH WALDO EMERSON

Ar šis paraiškimas negatintai paaiškina kodėl pasaulis užgria ir priima Lucky Strike?

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu

—Na, tai gut mornink, Maikie!

—Sveikas, tėve! Aš maniau, kad tu jau Lietuvoje su Smetona konjaką geri, o tu vis da čia.

—Nedaryk iš manęs juokų, Maikie, ba kaip užduosiu koki klausimą, tai ir nežinosi ką atsakyt.

—Aš, tėve, apsiimu atsakyti visus tavo klausimus, jeigu jie bus rimti.

—Olrait, Maikie, tai išvirozyk man, kas yra didžiausias mokslinčius tarp lietuvių?

—Tarp lietuvių da nėra nei vieno mokslo vyro, kuris savo didumu labai skirtusi nuo kitų.

—Matai, Maikie, kaip tu nežinai. Didžiausias lietuvių mokslinčius yra "Vienybės" redaktorius Valaitis.

—Kodėl tu, tėve, vadini jį "mokslinčiu?"

—Todėl, kad jis viską moka. Jis ir korespondencijas iš kitų gazetų perrašo, ir apie raplenus viską žino. Tik tu pasiskaityk jo gazetę, kaip jis kritikuoja "Keleivio" redaktorių, kad tas apie skraidymą oru nieko nenusimano. Vadinasi, Valaitis ant skraidymo yra spicilistas. Jam tik vuodega priseg, ir jis lėks kaip varna. Tai gi vedluk to aš ir sakau, kad jis yra labai kytras vyras.

—Bet aš girdėjau, tėve, kad jis išbuvo pas vieną kunigą apie metus laiko už gaspadinę ir nei klieriko nepasiekė. Tai kur jau čia tie jo gabumai?

—J klierikus, Maikie, ne lengva išeiti. Reikia gerai lotyniskai mokėti ir visokių marnasčių išsizadėti.

—Tas ne tiesa, tėve. Štai, tautininkų lyderis Jonas Liutas iš karto į dvasišką luomą pakilą. Neseniai buvo graborius, paskui pardavė jėją laivakortes, o dabar jau kunigas. Pamatysi, kad už metų jis bus jau vyskupas.

—Tai tu sakai, kad Liutas subytino Valaitį ant mokslo?

—Žinoma.

—Bet Liutas, Maikie, nemoka raplenu skraidyt ir apie oro sroves nieko nežino.

—O Valaitis ar moka skraidyt?

—Aš mislinu, kad jis turi mokėt, jeigu kitus kritikuoja.

—Tu taip "mislini", tėve, bet žinot nežinai.

—Olrait, Maikie, jeigu tu mane kritikuoji, tai aš daugiau apie tai nekalbėsiu. Geriu aš paklausiu tavęs kito klausimo. Zakristijonas man skaitė iš gazetų, kad Lietuvoje neseniai buvo šitoks pripotkas. Dzukioj užėjo didelė perkunija ir žaibai pradėjo šaudyt kaip iš vokiškų armotų. Vienas ukinin-kas norėjo pasiimt maldaknygę ir pasimelst, kad Dievas apsaugotų jo aužą. Ale kaip tik jis siekė prie to maldaknygės, tai perkunas trenkė ir primušė negyvai, o stubą viasi sudegino. Tai gi aš negaliu išfiguriuot, Maikie, kaip čia gali but: žmogus nori Dievą pagarbint, o perkunas jam į pakaušį. Tai lyg ir išeina, kad Dievas musų maldų nenorėtų. Mudų su zakristijonu diskusavom šitą klausimą visą vakarą, ir negalėjome prieiti prie tolko. Gal tu, Maikie, galėtum išvirozyt, kodėl perkunas tą žmogų mušė?

—Čia, tėve, dalykas labai aiškus. Perkunas yra akla gamtos jėga. Jis nieko nemato, nieko negirdi ir nieko nesupranta. Jis kerta kur jam pasitaikė. Nuo jo galima apsaugot tikrai mokslo pagalba, bet ne maldomis.

—O kaip gali nuo jo apsaugot mokslo?

—Mokslas yra išradęs perkunsargį, tėve. Pritaisyk perkunsargį ant stogo, ir perkunas nieko tau nepadarys.

—Na, tai denkiu, Maikie, už gražų paaiškinimą. Dabar nueisiu ir pasakysiu zakristijonui apie tai.

KANADA STUMIA BEDARBIUS ANT ŽEMĖS UKIŲ.

Kanadoje prasidėjo agitacija, kad miestų bedarbius reikia kolonizuoti ant žemės ukų. Ypač gyvai šitą propagandą varo Quebec'o provincijos agrikultūros departamentas. Jis pataria, kad naujakuriai žemės darbus vartotų ne arklus, bet jaučius. Jautis gali netik plugą traukti, bet ir vežimą vežti. Porą jaučių galima nusipirkt už \$35, beveik pusė to, ka vienas arklys kainuoja. Be to, jautiams nereikia tokio brangaus pakinkto, kaip arkliui, jautis pigiau išmaitinti ir jam pasenus jį galima pailauti mėsi.

IDOMYBĖS.

Žydas Rymo Burmistru.
(Miesto galva)

Ernestas Nathan gimė Anglijoje 1845 metais. Sukakus jam 13 metų, tėvas jį išsiuntė Italijon mokyti universitetuose Pizoje, Florencijoje, Milane ir Genuoj. Pabaigus mokslus, jis tapo redaktorium, autorium, prelektorium, universitetuose profesorium ir vadu politiko. Jis pasižymėjo judėjime už "Suvienytą Italiją", nes tuom laiku popiežiaus i-telmė šaly buvo jau žlugus, o šalis buvo išsidalijus į kelias valstybes. Kada 1870 metais karalius sugrižo į Rymą ir užėmė Kvirinallą, o popiežius išsikraustė atgal į Vatikaną ir ten užsidarė, laisvoji mintis vėl atgijo Italijos gyventojų tarpe, ypatingai Ryme. Tas privedė prie to, kad Ernesto Nathan, žydas ir laisvas masonas (farmazonas) tapo išrinktas 1907 metais katalikizmo sostinės Rymo burmistru, o 1910 metais išrinktas antru kartu. Jo raištinė buvo Senatorių rumuose, kuriuos pastatė popiežius Bonifacas IX, 1389 metais.

Kalbant apie dideles seimynas, ar pasitaikė kam iš "Keleivio" skaitytojų matyti seimyną susidedančią iš 846 asmenų?

Dona Celestina Arango y Resterpo, sena motiutė iš Antioquia, Columbia, Pietini Amerikoje, turėjo 18 sūnų, kurių 15 da gyvi. Jos sūnų vaikų yra 326, o šitie turi 489 vaikus, ir nuo šių jau yra 16 vaikų. Tai gi išeina, kad motiutė iš viso turi 846 gyvų ainių. Didžiuma jų yra ukininkai. Kas nedėlios diena būriai ainių lanko savo pirmtakunę motiutę, kuri juos motiniškai palaimina.

Dona Celestina gimė 1828 metais ir dabar ji yra 103 metų amžiaus, vienok ji da turi pilną sąvoką ir turi stebėtiną atmintį. Ji žino kožno savo ainio vardą.

Anglikasių darbas yra pavojingas ir, bendrai imant, jų amžius neperilgiausias. Bet Scrantone, Pa., yra žmogus, kuris išdirbo anglių kasykloje 75 metus. Tai Frederikas Art.

Jis gyvena po num. 211 Stafford Ave., Scrantone. Pradėjo dirbti Sandy Banks kietų anglių kasykloje kaip durų daboitojas susilaukęs 7 metų amžiaus. Nuo to laiko jis dirbo prie įvairių darbų po žeme, bet niekad anglių nekirto. Per visus 75 metus aktyvaus darbo požemy jis niekuomet nebuvo sužeistas, ir visą laiką išdirbo toj pačioj kasyklos daly.

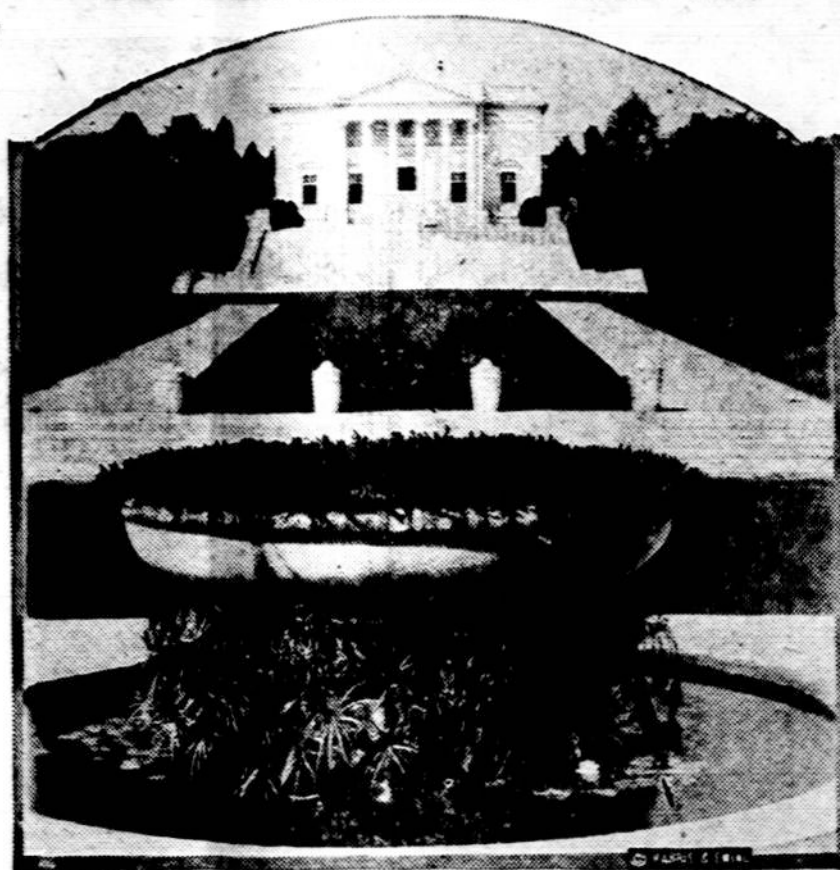
Kaip manote, kokio didumo gali užaugti pupa? C. W. Forscheris iš Clevelando, Ohio, užaugino pupą, kurios ankštis buvo 27½ colio ilgio ir 20½ colio aplink. Pabandykit užauginti tokią, gal ir pasiseks.

Ona Kaitis.

Atleidžia Ukio Samdininkus.

Šiais metais atėjus rudeniui, kaip girdėti Zaras-Rokiškio apskr. kai kurie ukininkai atleidžia samdininkus, aiškindamies, kad nebegalima iki metų galui samdinių laikyti. Bet pastariesiems taip pat dabar nėra kur dėtis, nes jau po darbų mečiui — niekas nesamdo, darbų taip pat nėra jokių. O kurie visai neturi nuosavos vietos, tiems visiskai nebėra kur dėtis.

Čia Guli Nežinomas Kareivis.

Po Didžiojo Karo beveik kožnoj valstybėj, dalyvavusioj toje žmonių skerdynėj, buvo palaidotas žymesnėj vietoj nežinomo kareivio lavonas ir pastatytas jam paminklas. Amerikos valdžia šitoki paminklą pastatė Arlingtono kapinėse, Washingtone. Šis paminklas parodo, kaip tas paminklas išrodo.

Darbininkai ir Prezidento Rinkimai.

HOOVERIS APVYLĖ DARBININKUS.

Vieni bedarbiai gali išsirinkti naują prezidentą.

Kada Herbertas Hooveris užėmė prezidento vietą, jis ketino duoti darbininkams "gerus laikus" ir "gerovę" visiems žmonėms.

Už metų laiko po šitų jo prižadų Amerikoje buvo jau 2,500,000 bedarbių ir užsidarė 287 bankai.

Prezidentas Hooveris to visai nepastebėjo ir spalį 25 d. 1929 metais pareiškė: "Amerikos biznis rodo pastovų žydėjimą — prosperitą."

O vienok kaip tik tuo laiku užsidarė jau 344 bankai.

Gegužės mėnesy 1930 m. Hooveris pasakė:

"Blogiausias laikas jau praėjo. Depresija buvo tik laikina."

Vienok 1930 metais bedarbių skaičius Amerikoje pasiekė 4,500,000.

Amerikos Darbo Federacija atkartotinai prašė prezidento Hooverio rasti pagalbą bedarbiams. Kongresas buvo įneštas Wagnerio bilius, kurs būtų davęs darbiams darbo. Bet Hooveris visomis jėgomis priešinosi tam biliui ir visokiems kitokiems sumanymams, kurių tikslas buvo duot tiesioginę pagalbą ar pašalpą alkaniems žmonėms, moterims ir vaikams.

Gruodžio mėnesy 1930 m. prezidentas Hooveris vėl pasakė: "mes galime džiaugtis. Mes jau pergyvenome blogiausį audros laiką."

Nežiūrint šito jo pareiškimui, 1931 metų gruodžio mėnesy Amerikoje buvo jau 8,300,000 žmonių be jokio darbo ir 7,000,000 žmonių, kurie dirbo tik dvi-tris dienas savaitėj. Darbininkai nustojo tais metais \$12,000,000 algų. Prie šitų nuostolių dar reikia pridėti įvairių biznių nuostolius. 1931 metais subankrutijo 65,000 biznių su nuostoliais \$911,000,000.

Šiais 1932 metais bedarbių skaičius Amerikoje pasiekė 11,000,000. Tai žmonės, kurie visai neturi jokio darbo nei įplaukų: su jų seimynomis tokių žmonių skaičius siekia 35,000,000.

Tai ve, prie ko privedė Hooverio administracija. Tai ve, kaip Hooveris išpildė savo pažadus palaikyti Amerikoje "Prosperitą".

Republikonų partija ir ponas Hooveris tikisi, kad jie

Kaip Mirė Adomas Mickevičius.

Ar cholera jį pasmaugė, ar lenkai nunuodijo?

Mickevičius buvęs nunuodytas "politiniais sumetimais."

Pirmoji versija.

Krokuvoj paskelbta idomių sensacijų apie poeto Adomo Mickevičiaus mirtį. Viena versija sako, kad šitas dainius, kurį lietuviai laiko savo rašytoju, nuvyko pas lenkus į Konstantinopolį ir tenai mirė nuo choleros. Kita versija tvirtina, kad choleros tuo laiku Konstantinopoly nebuvo, ir kad

Lenkų pulkininko Bernardczyko rašytas apie Mickevičiaus mirtį dokumentas, kuris iki šiol buvo saugojamas Rappersvillės muziejuje, skamba šitaip:

"Konstantinopolyje, Kalendzikuli dalyje, viename name, kur gyveno neturtin-gi žmonės, apsigyveno Adomas Mickevičius. Tas namas buvo lenkės, ištekejusios už vokiečio siuvėjo, nuosavybė. Mickevičius jau dvi dienas prieš tai sirgo, bet nebuvo nieko pavojingo. Kai Bernardčikas įėjo pas Mickevičių, pas jį buvo Kučinskis, Armand Loevy ir Služalskis. Mickevičius kalbėjosi su Kučinskiu. Greit po to Armand Loevy išėjo kokiu tai reikalu į ambasadą, arba Didžiąją Portą. Služalskis taip pat išėjo, rodos, kaž ko pirkti. Po jo išėjo ir Kučinskis, pasiliko Bernardčikas. Jį nustebino staigi Mickevičiaus veido permaina. Matomai buvo sergąs. Greit po to jis gavo sausus choleros (t. y. be paliausavimo) ataką. Bernardčikas nubėgo pas artimiausį daktarą Debickį, kurs, rodos, buvo Maskvos kariuomenėj bataliono gydytojas ir perėjo pas turkus, susijungti su lenkais. Debickis nežinojo, kaip pasiegti su cholera, jo kaip pasiegti su cholera, negalėjo rasti čia darbų, todėl sugrįžo į savo gimimo šalį.

Amerikiečiai Užsieny.

Pasirodo, kad Suv. Valstijos, kurios per šimtmečius traukė iš visų pasaulio pusių žmones, pradeda po biskį atgal gražinti taip vadinamą "perviršį".

Valstybės Departamentas praneša, kad net 404,000 Amerikos piliečių nuolat gyvena svetimos šalyse. Kuomet dabartiniai sunkūs laikai prasidėjo tai dar 18,000 amerikiečių išvyko užsieny apsigyvent. Beveik visi jie nuvyko į tas šalis, kur gyvenimas daug pigesnis.

1932 m. 5,000 amerikiečių apsigyveno Kanadoje, kur sakoma, dalykai nesimainė nuo 1931 m. Apie 11,000 išvyko Europon, kur kainos mažesnės negu Suv. Val.

Daugiausia išvyko į Italiją ir Airiją; bet tie amerikiečiai buvo kilę iš tų šalių, je tapo naturalizuoti, bet negalėjo rasti čia darbų, todėl sugrįžo į savo gimimo šalį.

Kanada turi iš viso apie 224,000 Amerikos gyventojų; Francija, kur kas met daug studentų vyksta mokintis, turi 23,910; Portugalija 17,000; Italija 12,000; Didžioji Britanija 7,500; Čekoslovakija 7,400; Jugoslavija 5,400; Vokietija 4,600 Sovietų Rusija 2,000; Lenkija 1,750; Švedija 1,160; Norvegija 840; Danija 532; Lietuva 350; Vengrija 150. Net 24,700 Amerikos gyventojų gyvena Azijose, kose šalyse, imnant 10,600 Chinijoje, ir 20,800 Vakarų Indijoje ir Bermudoje; 17,000 Meksikoje ir Centralinėje Amerikoje, 12,500 Pietų Amerikoje ir 3,800 Afrikoje.

FLIS.

Antroji versija.

YRA DA TIKRŲ BARBARŲ LIETUVOJ.

Biržų valsčiuje anądien prapuolė Vinkšniūnų kaimo ukininkui J. Dagiliui arklys. Buvo manyta, kad arklys pavogtas ir apie tai Dagilis pranešė vietos policijai.

Po kiek laiko arklį atrado miške su nupjauta galva ir nupjautomis ausimis.

Kaip pasirodo, šis bjaurus darbas padarytas iš keršto.

PRAŽYDO OBELYS.

Marijampolės mieste, ties naujai statoma dvasinės žydu b-nės tarybos pirtimi kai kurios obelys pražydo šiemet antrą kartą.

Milioni vartoja Rinso žluktui, skalbtuvėj ir bluide

Rinso

Ir inžin. Ostrovskis, taip pat lenkas, iškėlė aikštėnitarimą, kad Mickevičius buvęs nunuodytas politiniais sumetimais. Kokie buvo tie sumetimai, tai nepasakyta.

